

Søren Melkærs

Dagbog

over

Cannesernes hjemrejse

Marseille - Esbjerg

7.4. - 13.5.1926

Efter et år "på valsen" som gartner -
til sidst ved Rivieraen (bl.a. i
Cannes) - besluttede 2 af vennerne,
Søren Melkær og Richardt Petersen,
at hjemrejsen skulle foregå med
vandrestøvler og rygsæk.
3. påskedag forlod de Cannes.

Marseille d. 7. april 1926

Nu er rejsen begyndt hjemad mod Danmark; kom hertil i morges, starter for Grenoble i morgen tidlig kl. 7.

Alt vel med bagagen. Har haft en udmærket dag her i denne store havnestad, men herom senere.

Marseille d. 8. april 1926 - Banegården.

Straks om morgenen var vi på en spadseretur ud langs den mægtige havn med dens utal af både fra alle jordens lande.

Så havde vi et par timers arbejde med at få vore kufferter indskibede, hvilket forløb forholdsvis let; det værste var at blive fri for den store flok af behjælpssomme dragere og chauffører ved banegården. Men det morede os at klare det alt uden deres hjælp. Vi mærkede overalt i byen, at det gjaldt om ikke at se alt for ubehjælpssomme ud, thi i så fald var der straks en eller anden fyr, som så gerne ville "hjælpe".

En meget heldig dag har vi haft i Marseille; vore indkøb fik vi gjort tilfredsstillende.

Grenoble d. 9. april.

I går morges kl. 7 afrejste vi fra Marseille med toget for Grenoble. En jernbanerejse på 8 timer, men ikke spor trættende; hvor interessant at køre med toget ind over bjergene; snart kørte man nede i en dal langs en flod, til andre tider var man højt oppe på bjergsiderne og havde den herligste udsigt over dybe dale, hvor man kunne tælle flere småbyer, som hver især var tæt sammenklumpet om deres kirke. Endnu lå sneen på de fleste af bjergtoppene og tindrede vidunderligt i det prægtige solskin.

Kl. 3½ nåede vi Grenoble. Den hidtil så blå himmel var nu desværre blevet overtrukket med mørke truende skyer, men alligevel tog vi ranselen på ryggen og marcherede ud vest for byen, hvor vi oppe ad en bjergside fandt en udmærket lejrplads med en vid udsigt over hele Grenoble med de hvide alpetinder i baggrunden.

Vi nåede akkurat at få teltet op og rismelsgrøden spist, før regnen begyndte at falde.

Den 10. april.

Hele natten regnede det, men teltet holdt udmærket vandet ude, og vi sov rigtig godt. Dagen er gået med at bese byen, såvidt som regnen tillod det. Teltet med al bagagen lod vi blive ude i skoven, da vi mente det godt gemt. Byen Grenoble er rig på mange smukke åbne pladser, og navnlig var de dejlige nu, medens platanen stod med det unge, lyse løv. Katedralen besøgte vi; en stor forholdsvis ny kirke. På det store museum tilbragte vi et par udbytterige timer; herlige malerier af Jesu liv fandtes, navnlig af en Jordaens.

Teltet var uberørt, da vi kom derud igen for at tilbringe endnu en nat, og trods den megen regn var det fuldstændig tørt under teltet, så vi klarede fint natten.

Om morgenen var humøret højt, thi vejret var fint. En dejlig lille udflugt havde vi til Sassenage, en lille by 6 km vest for Grenoble ved en elev, som danner flere store vandfald ned igennem en dal. Vidunderligt smukt var det at se solen spille på bækken igennem de nyudsprungne bøge. Henimod aften tog vi sækkene på ryggen og et brød ovenpå, og så gik vi østpå ud af byen op ad et stejlt bjerg; efter en god times march kom vi så langt fra byen, at vi kunne indrette os for natten.

Den 11. april - Søndag.

Natten har været stjerneklar, lidt køligt var det, der var rim på teltet i morges, en lille smule frøs vi, men sov dog næsten hele natten og hvilede godt. 20 km havde vi igen til St. Pierre de Chartreuse, som skulle nås inden aften. Vejen gik i stadig zigzag opad, så god appetit fik vi til middagsmaden, en dejlig svedskesuppe samt m.m., som vi indtog siddende i landevejsgrøften. Da vi var nået ca. 15 km fra Grenoble, befandt vi os oppe i en højde af 1350 m (Grenoble er beliggende i 213 m), altså godt 1100 m stigning på en strækning af 15 km, med 15 kg på ryggen. Ret ofte måtte der også tages et lille hvil. I den højde, Col de la Porte, gik vejen igennem dejlige granskove. En dejlig ren, kølig luft, dejlig at indånde. Her mødte vi den første sne; endnu lå der metertykke driver under de mægtige graner.

Et sted passerede vejen en eng, hvor solen havde bortsmeltet sneen. Græsset var endnu ikke grønt, men engen ejede allerede et spraglet flor af planter. Tusinder af små nydelige crocus tittede frem over hele engen samt kodriver og nogle ganske små påskeliljer; hvor var det smukt, som det lå i solskinnet og omkranset af sne og graner.

Nu begyndte vejen at gå nedad. Kl. 4 var vi ved St. Pierre de Chartreuse, og en vidunderlig teltplads fandt vi oppe på en lille slette lige over en brusende elv.

Den 12. april - Mandag.

Om formiddagen besøg på det store kloster "La grande Chartreuse". En virkelig oplevelse var det at se dette mægtige kloster, som har en vidunderlig smuk beliggenhed, omgivet af granskove og høje, stejle klippebjerge, liggende ved foden af "le Grand Som" (2080 m). Da munkene i 1903 er blevet udvist af Frankrig, står det nu tomt, og det er derfor tilgængeligt for turister, også kvindelige.

Ad en vej, hvis mage jeg aldrig har set, gik vi de 9 km til jernbanestationen. Igennem et pas, hvor der i sin tid kun har gået en sti var der anlagt en kørevej udhugget i klippevæggen. Nede i kløftens bund brusede elven af sted hvid af skum, hvor store sten hindrede dens vilde fart.

Bøgen, hvoraf der voksede talrige på bjergsiden, stod mange steder i løvspring.

I god tid nåede vi ned til St. Laurent du Pont, og med et af de befordringsmidler, som er en mellemting mellem sporvogn og jernbane, nåede vi til St. Beron, og derfra videre med tog til Chambery, hvor vi tæt ved banegården fandt os et hotel.

Tirsdag d. 13. april 1926.

Efter en god nattehvile, hver i en stor bred seng, og en rask lille morgentur rundt i byen afrejste vi mod Turin 9.43. Strålende solskin havde vi, så det blev en henrivende tur med toget op igennem Savoie, hvor man fra begge kupevinduer havde udsigt mod høje snedækte alpetoppe. Foruden at man på lokomotivets stønnen og pusten kunne mærke, at det gik opad, var det tydeligt at se på dalens vegetation, thi jo nærmere man kom Mt. Cenis, jo længere var træerne tilbage med løvspring. Landsbyerne var i denne egn meget smukkere end jeg andetsteds har set dem i Frankrig, noget som kan skyldes, at i stedet for det kedelige grå tegl, som ellers danner husenes tag, var der her anvendt skifter på næsten enhver hytte. Antagelig indeholder denne egns bjerge skifer.

Uden større omstændigheder kom vi gennem tolden i Modane, kom ind i det elektriske tog og var nu iblandt italienere; lidt mørke så de ud. Et kvarter varede kørselen igennem tunnellen; hurtigt gik det, thi nu gik det nedad igen. Da vi kom ud af tunnellen, var det, som foråret helt var forsvundet, thi her så man kun hist og her en pil med rakler, ellers var næsten alle træer ganske nøgne endnu; dog hurtigt blev det forår igen, en time efter var birken og kastanjen grønne som på den anden side

grænsen. Kl. 6.30 steg vi ud i Turin, og efter lidt søgen fandt vi os et hotel, ret dyrt, over 30 lira for et værelse en nat.

Onsdag d. 14. april.

Stod tidligt op i morges for at få rigtig meget ud af dagen, hvilket også er lykkedes os. - Straks om morgenen spadserede vi ned ad en af de flotte brede "Corso" til Po-floden. I en park ved bredden af floden var et meget ejendommeligt bygningsværk, en mægtig middelalderlig borg, bygget til en eller anden udstilling, som har været i Turin. Den var opført af røde brændte sten, og alt var gennemført i den rigtige gamle borgstil. Hverken vindebroen eller torturkammeret manglede. Alle borgens rum var fuldstændig møblerede, og alt så ud som man kunne tænke sig det havde været på den tidsalder. Senere var vi rundt og se på byens mange smukke pladser med deres monumenter og det kongelige palæ, Madamapalæet osv.

Det bedste af alt det, vi så i Turin på den ene dag, var den kongelige malerisamling med alle dens gamle værdifulde arbejder af de store klassiske malere lige fra det 15. århundrede. Nogle malerier, som jeg aldrig vil glemme, var Ecce Homo, Kain og Abel, Jesus i Getsemane, Jesus ved Sikars Brønd med den samaritanske kvinde. Mange andre malerier med bibelske motiver fandtes, navnlig forskellige Madonnabilleder.

I katedralen (San Giovanni) var der på midterskibet nogle store interessante malerier (vistnok a la fresco) med gammeltestamentlige motiver: Adam og Evas udjagelse fra Paradis, Noah, Abraham m.fl.

Om eftermiddagen var vi oppe på Monte del Cappucini, hvorfra der var et smukt panorama over byen med de hvide alper i baggrunden. Sammesteds fandtes et meget interessant alpemuuseum, indeholdende en mængde glimrende fotografier fra Alperne, plastiske kort over Italien, præparerede dyr og planter, mineraler. Et meget belærende besøg.

Vi er allerede nu i aften ved 9-tiden nået til Milano; havde en behagelig rejse hertil, varede 2½ time; kørte med luksustog på 2. klasse. Halvt ved en fejltagelse fik vi købt billetter for 2. klasse. Det er dyrt at bo og leve her i Italien, vi længes efter at komme ud med teltet igen i det frie.

Nu i morgen og i overmorgen formiddag håber vi at få set noget af Milano.

Torsdag d. 15. april - Fredag d. 16. april

I går havde vi hele dagen til at se på Milanos skatte. Først var vi i domkirken, denne mægtige marmorkirke, som jeg er ude af stand til at beskrive, dens mægtige søjler og hvælvinger, dens rigdom af mosaikvinduer i og på taget, hvor man havde marmorspir til alle sider; 135 spir skulle der være i alt. Vi var helt oppe i det højeste (118 m) med den forgyldte madonnastatue på toppen.

Den gamle St. Ambrosius Basilika så vi om eftermiddagen, hvor vi var vidne til en katolsk konfirmation. I guiden så jeg, at der også skulle findes en baptistkirke i Milano; vi gik efter adressen, fandt stedet, men vore forhold må være meget små i denne kæmpeby, thi der var vist kun en mødesal.

Katolske kirker er der ca. 135 af i byen. Milano er meget svær at finde rundt i, thi her er gaderne ikke som i Torino lige og vinkelrette, smalle er de fleste, og færdselen er enorm. Der skulle passes på overalt, navnlig når gaderne skulle krydses, thi man kører i venstre side, og respekten for betjentene, som skulle dirigere færdselen på de vanskeligste pladser, syntes ikke at være stor.

I formiddag har vi set det berømte nadverbillede af Leonardo da Vinci i Sainte Marie des Graces. Hvor stor en oplevelse at se dette billede, som er så bekendt.

På Musé de Brera, hvor vi var nu sidst, så vi mange af de store italienske mestres arbejder. Prospektkortene, som jeg købte, fortæller bedst om det, vi så der.

Om et øjeblik forlader vi vores hotel. Regningen er betalt, hele 140 lire for to nætter og mad. Nu går det mod Como.

Porlezza, søndag morgen d. 18. april.

I Como, hvortil vi ankom fredag eftermiddag, havde vi lidt vanskelighed ved at finde et teltplads, men det gik, og vi sov godt. I går morges kl. 10 gik vi om bord i båden, som skulle sejle os op ad Comosøen til Menaggio; en dejlig tur var det på den lange smalle sø, der vidunderlig smukt er omgivet af høje bjerge; på begge kyster lå byer tæt på hinanden. Villahaverne var dejlige mange steder, rige på store velformede træer. Foråret var langt fremskredet her, i haverne blomstrede rhododendron; i en have så man en hel skov af flere meter høje rhododendron i fuldt flor.

Ved middagstid lagde vi til i Menaggio, og straks begav vi os på vandring ad Porlezza til; da vi nåede den - og overfor Menaggio - havde vi der et dejligt panorama over byen og søen. Omkring os var vinhaver og morbærplantninger.

De 12 km til Porlezza gik hurtigt; vejret var godt og egnen smuk.

Teltpladsen, vi her har fundet lidt vest for byen, er den bedste og smukkeste, vi endnu har haft, en herlig udsigt over Lugano Søen.

Nogle vidunderlige kirkeklokker findes her i landsbyens kirker; i aftes og nu til morgen har de ringet, vist for hvert kvarter. De dybe malmtoner lyder så klart her imellem de høje bjerge. I søen her neden under os sejler passagerbåde frem og tilbage.

Lugano, tirsdag morgen d. 20. april.

Det blev sent på morgenen, inden vi forlod vor gode teltplads ved Porlezza. Ved 10-tiden begyndte vi marchen mod Lugano, hvortil kun var ca. 10 km. Ad en vej, udhugget i klippevæggen over søen gik den herlige tur. Da vi nåede den italiensk-schweiziske grænse, var det middag. Tolden slap vi let igennem, men der blev fortalt os, at vi ikke kunne komme over grænsen ad den sti, vejen imidlertid var blevet til. Kun en vej var der, at tage båden "Orio" derfra til Lugano; det måtte vi så.

I strålende sol sejlede vi så ind mod den smukke by; til alle sider så man kun hotel ved hotel. Selve den gamle by var fuldstændig skjult af store hoteller, som lå hele vejen langs søen. En flink schweizer, som vi traf ombord, fulgte os op til banegården, som lå højt oppe ad bjergsiden næsten over for byen. Der indsatte vi bagagen og havde nu fri ryg og kunne se lidt på byen. Ved 4-tiden hentede vi bagagen igen og gik ad San Salvatore til for at finde en soveplads. Det lykkedes os omsider efter en anstrengende opstigen ad den zigzagformede vej.

Næste morgen, da vi vågnede, var himlen skyet, og det så ud til regn. Teltet og rygsækkene pakkede vi og skjulte dem i det visne løv under træerne, forinden vi gik til byen. Endnu før vi nåede ned i byen, regnede det kraftigt. Vi fik vore ærinder besørget, og imellem bygerne var vi omkring at se på byen, dens smukke park med de store velformede bøge og plataner og blodbøge.

Skønt den megen regn, der var faldet, fik vi teltet slået op i den våde skov på samme plads. Noget løv, som vi havde bunket, var endnu tørt. Knap havde vi fået teltet op, før regnen påny sivede ned, men trods regnskyl og torden klarede vi natten tørt og fint.

Og nu til morgen skinner solen igen, og bjergenes toppe er blevet endnu hvidere af nyfaldet sne, ja alle de nærmeste bjerge, som i går var uden sne, er i dag smukt toppede af sne, som er faldet i nattens løb.

I en gammel kro, medens det udenfor hagler og tordner. Onsdag d. 21. april.

En vidunderlig tur havde vi i går morges op på San Salvatore. Solen skinnede fra klar himmel, og luften var så ren og klar efter den megen regn. Opstigningen var lidt besværlig ad den klippefulde sti, men uendelig interessant, og hvilken belønning, da vi nåede toppen. Det smukkeste, vi endnu har set på vores tur. Et uendeligt panorama: ved foden af bjerget Luganosøen og byen, og lidt mod vest Lac Majeur og helt ude mod den vestlige horisont Monte Rosa. Langt mod syd kunne man skimte røgskyer over Milano. Hele 175 landsbyer kunne man tælle spredt rundt om i dalen til alle sider.

Efter middag forlod vi vor teltplads ved foden af San Salvatore, og efter at have besørget nogle ærinder i Lugano begav vi os ud af byen ad Locarno til. Nogle km uden for byen fandt vi en plads, hvor vi kunne tilbringe natten. Og efter at have tilbagelagt ca. 10 km befinder vi os nu her i kroen og venter på, at vejret skal forandre sig til det bedre.

Locarno, fredag morgen d. 23. april.

Fra ovennævnte gamle kro fortsatte vi ruten, så snart det blev opholdsvej, men langt var vi ikke kommet, før regnen igen strømmede ned, og da der på stedet, hvor vi befandt os, ikke var huse, hvor vi kunne finde læ, tog vi den raske beslutning at rejse teltet en-to-tre. Af gyvel, hvoraf der voksede rigeligt der omkring, skar vi grene, som vi rystede vandet af og dannede en udmærket bund i teltet. Vi klarede natten fint, skønt det både regnede og haglede. Om morgenen lå der hele små driver af store hagl ved teltets sider. En kold omgang var det at pakke det våde telt sammen om morgenen ved 9-tiden. Men varmen kom hurtigt i kroppen, da vi kom på landevejen igen, og efter endnu en byge nåede vi ned i dalen for nordenden af Lac de Majeur. En lille frokost indtog vi i en lille postkro, hvor maden blev kogt i den åbne kamin. Efter 12 km march nåede vi Locarno, fandt et mindre hotel og fik et værelse til 5 fr. Og efter en

kraftig souper i aftes og en god morgenkaffe nu til morgen er vi i bedste velbefindende.

Banegården, Locarno, fredag middag, d. 23. april.

Vejret har været nogenlunde i formiddag, og vi har fået et godt indtryk af byen, har promeneret på dens store pladser med de dejlige store træer. Magnolier, ginkgo biloba, liriodendron, kastanier (heste-), plataner var alm. anvendte som vejtræer. Mange smukke cedrus atlantica(?), cypresser og andre stedsegrønne pryder byen.

Med funiculairen tog vi op til Madonna del Sasso og nød den smukke udsigt over byen og søen og mod de høje bjerge til alle sider. Den smukke kirke med maleriet af Ceneri var en stor seværdighed.

Med toget tager vi nu til Bellinzona, hvorfra det går videre mod St. Gotthard til fods. Modtog i går brev med 50 kr. hjemmefra.

Ved Faido, søndag morgen d. 25.

Stadig er det regn; det regnede i forgårs aftes, da vi slog teltet op nogle kilometer nord for Bellinzona, men vi klarede det fint med gyvel igen. Tidligt brød vi op om morgenen, rullede det våde telt sammen og gik på vandring; den værste byge fik vi læ for ved et ledvogterhus; op ad dagen blev det tørvejr, så vi nåede at lægge en god strækning bag os, hele 35 km. En smuk vej var det på begge sider af den smalle dal med sneklædte bjerge, og i dalens bund brusede en elv afsted. Ned ad klippevæggen styrtede her og der mægtige cascader, hvis vande sluttede sig til elven. Flere steder var cascaden udnyttet til fabriksvirksomhed.

Det sidste stykke af vejen i aftes gik ret stejlt opad, så vi var lidt trætte, da vi nåede hertil, hvor vi var så heldige at finde en udmærket teltplads med den herligste udsigt mod nord. I en

grotte fandt Richardt en mængde dejligt tørt kastanjeløv, hvorefter vi redte et fortræffeligt leje, så vi har sovet så godt som nogensinde i teltet. De endnu resterende 25 km til Airolo skulle vi gerne have tilbagelagt i dag, hvis vejret vil tillade det, men foreløbig må vi forholde os roligt under teltet.

Onsdag morgen ved Weggis.

Vi nåede ikke Airolo i søndags, kun ca. 8 km frem til en lille by, som hedder Ambri; der måtte vi tage hotel, da det stadig regnede. Mandag morgen kl. 7½ startede vi for St. Gotthardtunnelen. Vejret var stadig fugtigt. 9.23 rullede toget ind i tunnelen med os, og efter et kvarters kørsel var vi igennem de høje bjerge, og hvor herligt her på nordsiden af St. Gotthard skinde solen. Højt steg humøret, og hurtigt søgte vi at komme ned ad mod nord til foråret igen, thi heroppe i 1400 m højde var kastanjens løv ikke udfoldet, knap birken var grøn. Men forandringen mærkedes hurtigt, eftersom vi kom nedad.

Lidt før Altdorf slog vi teltet op ved foden af en mægtig klippevæg; 32 km havde vi gået den dag.

Næste morgen fortsatte vi gennem den smukke by Altdorf og til Flüelen, og så op ad den berømte Axenstrasse langs Vierwaldstättersøen; en herlig tur. Fra Brunnen tog vi båd her til Weggis, hvor vi bor ved foden af Rigi.

Torsdag d. 29. april.

Var i går på Rigi-Kulm. 3 timer var vi om at nå derop. Vores bagage havde vi fået anbragt hos en købmand. Det var vel nok den bedste tur, vi endnu har haft. Udsigten fra Rigi kan vist ikke sammenlignes med noget andet - også det dejligt klare vejr, vi var begunstiget med. Vi mødte et par unge danskere deroppe, som også var på rejse. På toppen af Rigi lå der endnu store snedriver, og granerne var hvide af rim, medens ved foden af

bjergtet nede ved søen bøgen stod lysegrøn, og de mange frugttræer, hvorpå egnen er så rig, var hvide af blomster.

Kl. 5 var vi nede igen og tog med en båd til Seeburg lidt uden for Luzern, hvor vi overnattede på en skovklædt høj. - Af nogle dårlige sardiner, som vi havde spist på Rigituren, havde jeg fået en væmmelig mavepine, som endog varer ved endnu.

I dag har vi besøgt Lucerne; kun ganske kort tid ofrede vi på den smukke by, så naturligvis Schweitzerløven, var inde i den interessante gletcherhave med Alpemuseet, et besøg i Hofkirche.

På posthuset lå brev til os begge. I mit den glædelige overraskelse, at min annonce i Gartnertidende havde skaffet mig to tilbud, et fra Andersen, Ringkøbing, og et fra en gartner i Brandenburg. Det første har jeg valgt, fordi det sikkert er en god plads, og lønnen er god, men hvor beklager jeg at skulle så langt fra en menighed, nu da jeg netop har glædet mig til at komme hjem til en sådan.

Nogle km er vi gået uden for byen i retning af Zürich og har fundet en teltplads i en granplantage.

Fredag middag i en vejgrøft før Zug.

Hvilken varme i dag. Rigtig sommer, men vi er nu også i lavlandet igen borte fra de kølige snebjerge. Endnu kan vi se Rigi og Pilatus, ca. 18 km er vi nået frem siden i morges. Har spist til middag i en hyggelig landevejs Gasthaus.

I morgen aften skulle vi gerne nå til Zürich; hvor glæder jeg mig til at komme til møde hos trosfæller i Zürich.

Zürich, søndag d. 2. maj.

Vor sidste nat i teltet på sveizisk grund var i en stor skov efter Zug. De sidste 25 km til Zürich, målet for fodrejsen, tog vi i går, en dejlig march havde vi gennem de rige frugtegne og langs med Zürichsøen. Vi indlogerede os på et hotel, hvor vi bor for 3 fr. pr. nat for et dobbeltværelse. I morges kl. 9 var jeg til formiddagsgudstjeneste i Salem her i Zürich. En rigtig baptistforsamling fik man indtryk af at det var, man følte sig næsten som hjemme i en menighed; kun sproget gjorde det fremmed. Mange mennesker var til stede. Kirken nærmede sig meget flere af vore danske i byggestilen. Salen var indrettet på 1. sal.

En ung mand, en ven af Adolf Bieche, som jeg traf i Cannes en aften hos Br., mødte jeg her i kirken. Med stor venlighed tog han sig af mig. Efter mødet var han med os en tur rundt i byen.

Tirsdag.

Zürich er en meget smuk by; dejlig er dens beliggenhed for enden af søen med udsigt mod alpekædens hvide toppe. Mange skønne kirker og bygninger ejer den. Det gode vejr bidrog også meget til at vort indtryk af byen blev så godt. 2 hele dage havde vi til at bese den.

I morges tog vi toget her til Strasbourg, hvor vi nu har været en tur rundt i byen og set domkirken med det ene tårn. I aften går rejsen videre direkte til Bryssel. Hele natten rejser vi for at spare hotel.

Bryssel, torsdag d. 6. maj.

Ankom i går morges meget tidligt til byen. Da vi ingen belgiske penge havde fået købt, måtte vi gå på gaden, indtil bankerne åbnede, før vi kunne få nogen morgenmad. Efter at have fået den, blev man lidt mere oplagt. Bryssel er meget større, end man havde ventet. Vort første besøg var St. Gudule, byens

største kirke (man har snart set så mange kirker nu, at man dårligt kan huske dem fra hinanden). Her som alle vegne var postkortsælgeren uhyre påtrængende.

Var derefter henne at beundre byens smukke rådhusplads; fra rådhusets tårn kunne man rigtig overse pladsen med de gotiske bygninger med de forgyldte facader.

I en af rådhusets sale mødte vi selve borgmesteren, som under krigen har siddet fængslet i Tyskland.

Om eftermiddagen var vi i museet for den gamle malerkunst og så de mange billeder af Rubens og Jordaens og m.a. Byens botaniske have nåede vi også; denne er rig på en mængde bronzestatuer, men selve haven står langt tilbage for den københavnske.

I formiddags var vi på en promenade igennem byen, så den store park ved kongepalæet, var oppe ved justitspalæet, som er en mægtig stor bygning i græsk-romersk stil.

Vi var så beregnende at slutte os til et svensk rejseselskab og kom derved ind i selve palæet og fik det set indvendigt også.

Over middag tog vi med sporvogn ud til forstaden Tervueren for at besøge Kongo-museet. Dette har jeg glædet mig meget til at se. Mægtig storslået var det, såvel den nye bygning som selve det udstillede. De smukt præparerede dyr og fugle, alt hvad der angik de indfødtes liv, de mange bronzebuster af de forskellige typer; præparater, som fortalte om plantagedriften af bomuld, cacao, raffia, gummi osv. Hele 3 timer gik derinde i dette interessante museum. Et stort bidrag til kendskabet til forholdene, som er dernede i Kongo.

Brygge, lørdag d. 8. maj 26.

Byen Gent forlod vi i middags efter at have tilbragt halvanden dag der. I går eftermiddags var vi ude at besøge hr. H.'s gartne-

ri. Blev vist omkring af den bekendte politiløjtnant; med sin imponerende talefærdighed forklarede han os alt vedrørende etablissementet og formåede på en egen måde at knytte sin egen person til hele historien. Gartneriet var velholdt og praktisk indrettet. Kulturerne var jo de samme som man så dem i Versailles, men dog bedre. 5 à 6 danske medhjælpere hilste vi på.

Besøgte byens vigtigste seværdigheder; ruinen, slottet, katedralen med Lammets tilbedelse og St. Jacques, L'Hotel de Ville, som var bygget i to stilarter, gotisk og romansk, var rundt i byen og se alle de interessante gamle bygninger. Smukke tårne og smukke bygninger var Gent rig på, men derudover var det ret utiltalende. Hvor ville det vist være vanskeligt at leve hos belgierne i længden.

Søndag aften d. 9.

Det har været en oplevelsesrig dag, men hvor glæder jeg mig til at skal være i Danmark til næste søndag. En stor katolsk messe overværede vi i formiddags på pladsen foran Hotel de Ville. Tusindvis af mennesker var til stede, vist navnlig landboere, som var kommet til byen. Ingen steder har jeg set folk så ærbødige overfor kirken som her. Dyb stilhed var der over pladsen, da de alle under bønnen knælede ned på brostenene. Man følte, at det var alvor. Efter messen ordnede hele mængden sig til en mægtig lang procession. Et hold mænd i lyseblå bluser bar et legemsstort krucifiks. Munke, præster, kateketer, latinskolebørn deltog i toget. Præsterne bar tårnet med de hellige blodstråber. Alle vegne, hvor dette kom frem, bøjede folk sig til jorden, kun vi danskere nøjedes med at blotte hovedet. Under processionen blev der spillet på klokkerne i Beffroi-tårnet.

Om eftermiddagen var byens ansigt anderledes. Byens torv og gader genlød af lirekasser og gøglere, råb, lange rækker af boder, hvor de solgte vafler, tørrede fisk(?) og andre lækre ting. Overalt blev man overhængt af tiggende mennesker i en ud-

strækning, som jeg aldrig har set lige til nogetsteds i Frankrig. Man følte, at tilstanden er dårlig i Belgien.

Her i Brugge har vi set mange berømte malerier, Rubens, Memling og mange andre. Billedet af apostlen Johannes' syner på Patmos var overordentlig fængslende; Emmaus-billedet i St. Sauveur gav et uforglemmeligt indtryk. Sådanne besøg vil man altid huske.

I eftermiddag gik vi en runde i byens udkant for at blive fri for larmen derinde. Fra en høj havde vi en dejlig udsigt over byen med dens smukke tårne.

Mandag d. 10.

Har været en tur i Ostende og hilse på Nordsøen. De mange hoteller var endnu lukkede. Vi gik en længere tur ad den brede strandpromenade. I morgen går rejsen ad Dunkirk til damperen, som skal føre os til Esbjerg.

Med toget Esbjerg-Ringkøbing, torsdag morgen.

Rejsen Brugge-Dunkirk tirsdag formiddag gik let, vi var glade for, at det nu nærmede sig afslutningen. Vi gik ombord i "Primula" straks, og kl. 2 lagde vi fra.

Det var en dejlig følelse pludselig at være blandt danskere igen; det var så besynderligt, at man nu kunne forstå alt, hvad der blev sagt omkring en. Overfarten forløb uden søsyge - sov godt om natten i køjerne, som den flinke tjener skaffede os. Med det gode vejr gjorde skibet turen en times tid kortere end ordinært. Allerede onsdag eftermiddag ved 3-tiden havde vi Fanø i sigte, snart skulle man være i Danmark igen.

Halvanden time efter gik vi fra borde i Esbjerg. Påvej ud mod Spangsbjerg mødte vi Kaj Petersen, som var på vej til kajen for at modtage os. På forsøgsgartneriet, hvor han arbejder, blev vi

indbudt til aftensmad, og jeg blev endog tilbudt nattelogi af den flinke forsøgsleder Kristiansen og frue.

Om aftenen var vi alle tre henne at hilse på Gregersen, Holme-gård, derfra hvor jeg sammen med Ankjær startede for 15 må-neder siden.

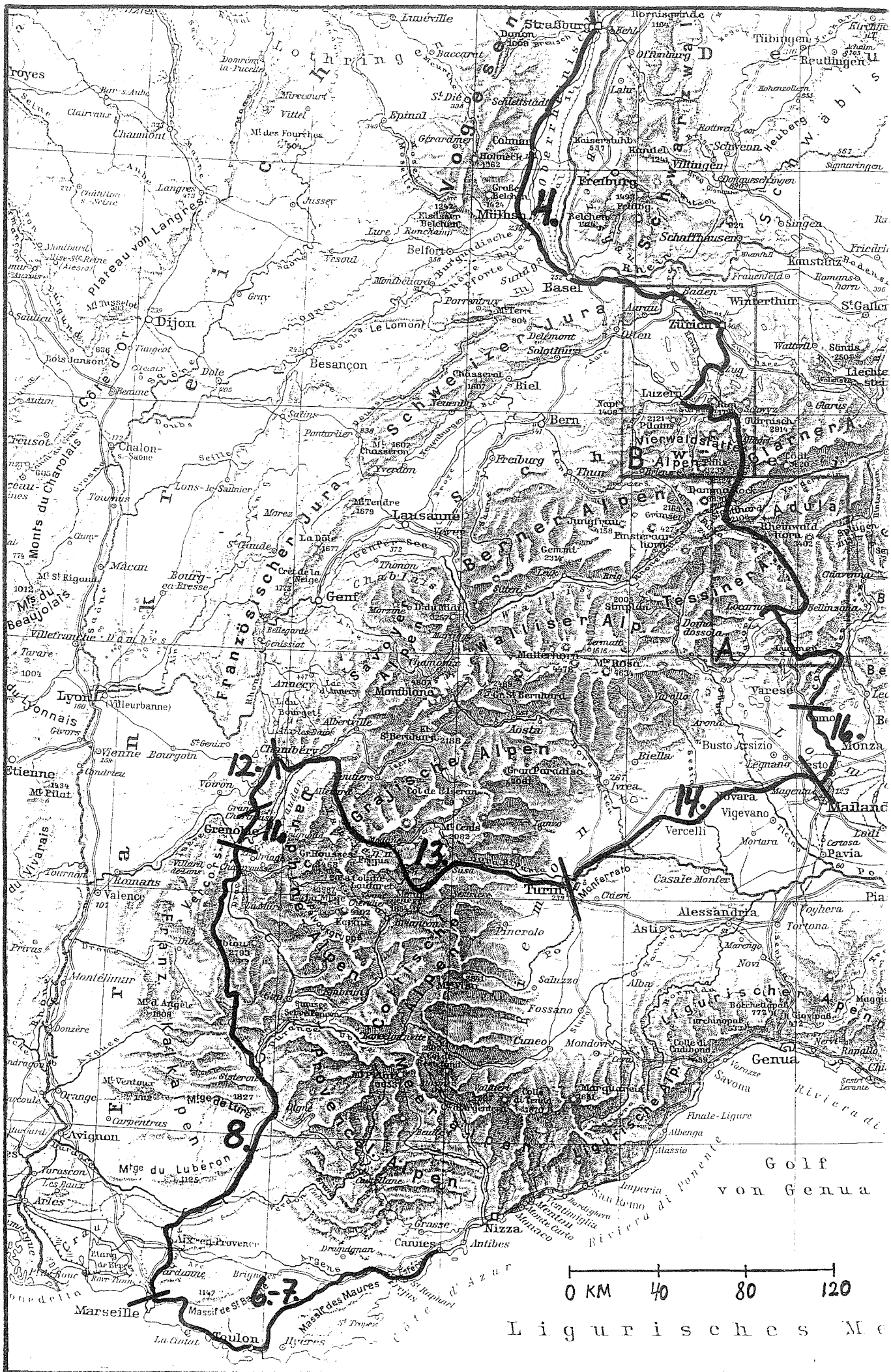
Med et tog ved 10-tiden afrejste Richardt mod København og dermed skiltes vore veje. Jeg er nu på vej mod Ringkøbing for at træffe nærmere aftale med Andersen.

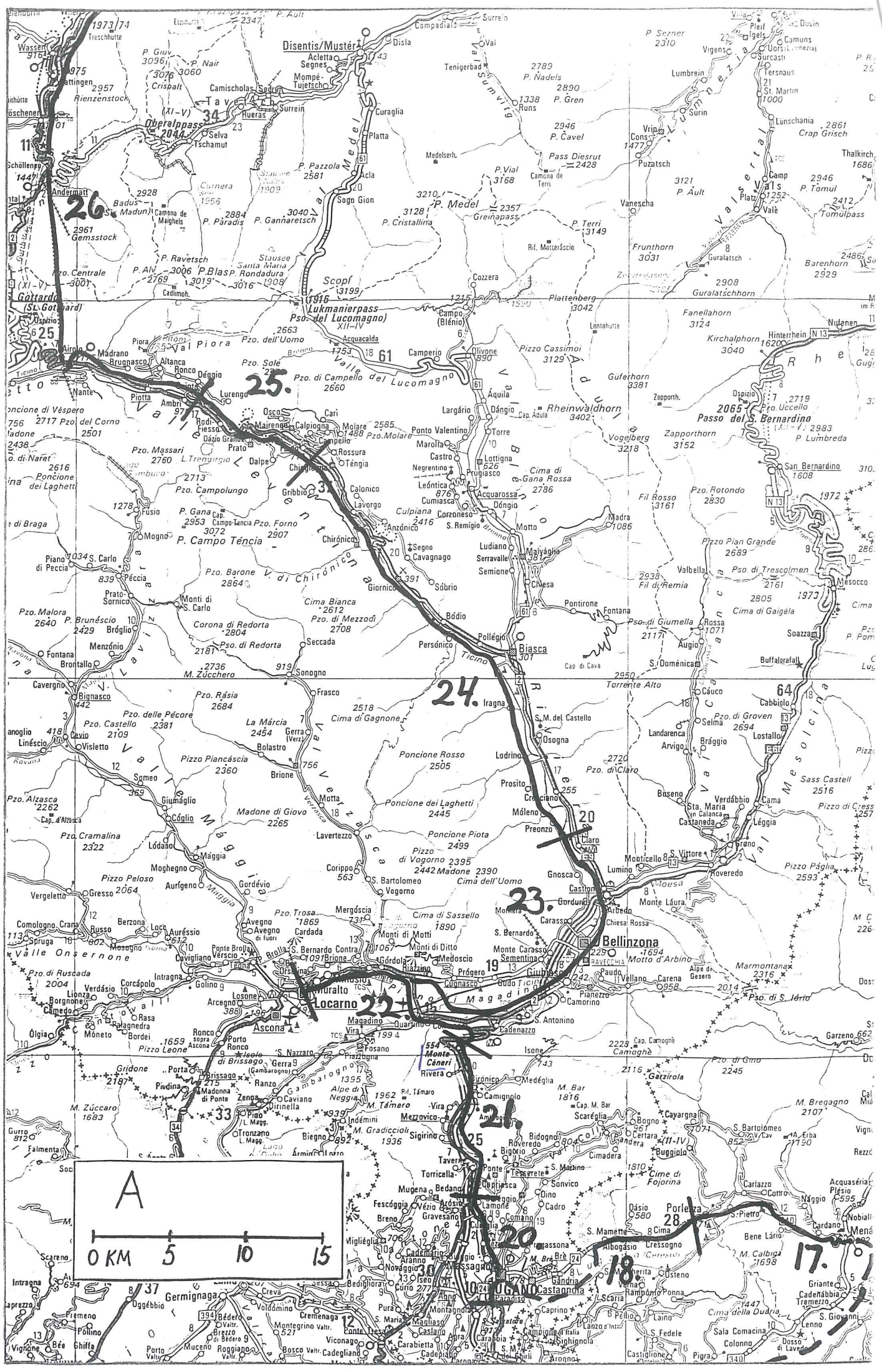
Hvor herligt at være i Danmark igen. Det er Kristi himmel-fartsdag. Solen skinner over de grønne marker og her og der over gårdene vajer Dannebrog. Markerne er grønne, og træerne har nylig fået løv. Man er stadig med foråret.

Rejseplan

April 1926		Maj 1926	
T	1 Skærtorsdag	L	1 Zug - Zürich
F	2 Langfredag	S	2 Zürich
L	3	M	3 Zürich
S	4 Påskedag	T	4 Zürich - Strassbourg -
M	5 2. påskedag	O	5 - Bruxelles
T	6 Cannes -	T	6 Bruxelles
O	7 - Marseille	F	7 Gent
T	8 Marseille - Grenoble	L	8 Gent - Brugge
F	9 Grenoble	S	9 Brugge
L	10 (Sassenage)	M	10 (Oostende)
S	11 Grenoble - Chartreuse	T	11 Brugge - Dunkerque -
M	12 Chartreuse - Chambéry	O	12 - Esbjerg
T	13 Chambéry - Torino	T	13 Kristi himmelfartsdag. Esbjerg - Ringkøbing
O	14 Torino - Milano	F	14
T	15 Milano	L	15
F	16 Milano - Como	S	16
L	17 Como - Menaggio - Porlezza	M	17
S	18 Porlezza - Lugano	T	18
M	19 Lugano	O	19
T	20 (San Salvatore). Lugano -	T	20
O	21 - forts. -	F	21
T	22 - Locarno	L	22
F	23 Locarno - Bellinzona	S	23 Pinsedag
L	24 Bellinzona - Faido	M	24 2. pinsedag
S	25 Faido - Ambri	T	25
M	26 Ambri - Altdorf	O	26
T	27 Altdorf - Weggis	T	27
O	28 (Rigi) Weggis - Luzern	F	28
T	29 Luzern	L	29
F	30 Luzern - Zug	S	30
		M	31

1973/74
Treschnitte

Wasserr
3174

1975
1976
1977

1978
1979
1980

1981
1982
1983

1984
1985
1986

1987
1988
1989

1990
1991
1992

1993
1994
1995

1996
1997
1998

1999
2000
2001

2002
2003
2004

2005
2006
2007

2008
2009
2010

2011
2012
2013

2014
2015
2016

2017
2018
2019

2020
2021
2022

2023
2024
2025

2026
2027
2028

2029
2030
2031

2032
2033
2034

2035
2036
2037

2038
2039
2040

2041
2042
2043

2044
2045
2046

2047
2048
2049

2050
2051
2052

2053
2054
2055

2056
2057
2058

2059
2060
2061

2062
2063
2064

2065
2066
2067

2068
2069
2070

2071
2072
2073

2074
2075
2076

2077
2078
2079

2080
2081
2082

2083
2084
2085

2086
2087
2088

2089
2090
2091

2092
2093
2094

2095
2096
2097

2098
2099
2100

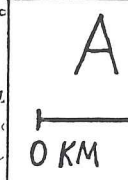
2101
2102
2103

2104
2105
2106

2107
2108
2109

2110
2111
2112

2113
2114
2115

A

0 KM 5 10 15

